

Ba cây rừng

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m
Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 21:09

Thiên Chúa đã bi&#n đ&#i t&#t c&# , ngài đã làm cho cây th&# nh&# t nên t&# t đ&#p, cây th&# hai nên hùng m&# nh, và m&# i l&#n con ng&# i nhìn lên cây th&# ba thì h&# nghĩ đ&#n Thiên Chúa.

Ngày x&#a ngày x&#a, có 3 thân cây nh&# bé v&#a m&#c lên trên m&#t ng&#n núi cao. Chúng th&#m nghĩ mình s&# làm gì khi l&#n

lên. Thân cây nh&# bé th&# nh&# t nhìn lên các vì sao l&#p lánh nh&# hòn ng&#c trên b&#u tr&#i và &#&# c m&# r&#ng: “Tôi s&# tr&# thành m&# t cái hòm th&# t đ&#p ch&# a đ&# y ng&# c ngà châu báu, đính nh&# ng viên kim c&#&# ng sáng chói chung quanh; tôi s&# là m&# t kho tàng quý báu nh&# t th&# gian ”.

Thân cây bé tí th&# hai nhìn dòng su&#i nh&# l&#&#n quanh r&#i đ&# ra t&#n bi&#n c&# mệnh mông và &#&# c m&# r&#ng: “Tôi s&# tr&# thành m&# t thuy&#n bu&#m to l&#n, ch&# nh&# ng vì vua quy&#n th&# b&# ng b&# nh kh&#p đ&#i đ&#ng ng, tôi s&# là m&# t con thuy&#n vĩ đ&#i và m&# nh nh&# t th&# g&#i”.

Thân cây th&# ba nhìn xu&#ng thung lũng đ&#&#i chân núi. Nó th&#y ng&#&#i ng&#&#i qua l&#i đông đúc làm vi&#c trong thành ph&# . Nó th&#m &#&# c m&# r&#ng: “Tôi s&# không bao giờ mu&#n r&#i kh&#i ng&#n núi n&#y; tôi mong &#&# c r&#ng khi m&#i ng&#&#i ng&#ng vĩ c đ&# nhìn chúng ta, h&# s&# ng&#&# c m&# t vĩ tr&#i và s&# nhìn lên Thiên Chúa; tôi s&# là m&# t thân cây l&#n nh&# t th&# g&#i”.

Qua nhi&#u tu&#n trắng, h&#t ngày l&#i đêm, h&#t m&#a r&#i n&#ng, ba thân cây l&#n đ&#n lên. M&# t ngày kia, ba lão t&#u phu trèo lên ng&#n núi cao. Ng&#&#i t&#u phu th&# nh&# t nhìn thân cây th&# nh&# t và nói: “Cây n&#y đây, tuy&#t vĩ quá!” Và sau vài cú r&#u, cây th&# nh&# t ngã xu&#ng. Nó th&#m nghĩ: “&# nay, tôi s&# là m&# t cái hòm th&# t đ&#p và tôi s&# ch&# a đ&#ng nh&# ng ng&# c ngà châu báu tuy&#t vĩ”.

Ng&#&#i t&#u phu th&# hai nhìn thân cây th&# hai và nói: “Cây n&#y c&#ng cấp quá, đúng là cây mà tôi c&#n . Và sau vài cú r&#u, cây th&# hai ngã xu&#ng. Cây th&# hai th&#m nghĩ: “&# nay tôi s&# b&#ng b&# nh trên b&#n c&# mệnh mông, tôi s&# là m&# t con thuy&#n vĩ đ&#i x&#ng vĩ các vì vua”.

Thân cây th&# ba c&#m th&#y tìm mình se l&#i khi ng&#&#i t&#u phu th&# ba nhìn nó r&#i nói: “Tôi thì cây nào cũng đ&#&# c”.

Và ch&# vài cú, cây th&# ba ngã qu&#.

Cây th&# nh&# t th&# m vui khi ng&#&#i ti&# u phu th&# nh&# t mang nó đ&# n nhà ng&#&#i th&# m&# c. Nh&# ng ng&#&#i th&# m&# c quá b&# n vi&# c đ&# ngh&# đ&# n vi&# c đóng m&# t cái hòm ch&# a ng&# c ngà châu báu cho nên ông dùng cây th&# nh&# t đ&# đóng m&# t cái máng đ&# ng đ&# ăn súc v&# t. Thân cây ngày x&# a đ&#&# c cho là r&# t đ&# p, gi&# đây ch&# a toàn th&# c ăn và r&# m r&# cho súc v&# t trong nông tr&# i.

Cây th&# hai m&# m c&#&#i khi ng&#&#i ti&# u phu th&# hai mang nó đ&# n x&#&# ng đóng tàu. Nh&# ng ngày đó không còn ai nghĩ đ&# n chuy&# n đóng m&# t cái thuy&# n bu&# m n&# a. R&# i v&# i r&# u, v&# i đ&# c, ng&#&#i th&# m&# c bi&# n thân cây thành m&# t chi&# c thuy&# n đánh cá. Chi&# c thuy&# n nh&# bé và m&# ng mạnh không th&# l&# t trên bi&# n c&# hay trong sông ngòi. Nó ch&# có th&# dùng đ&# đi l&# i trong m&# t cái h&# bé nh&#. Ngày ngày, nó ch&# đ&# lo&# i cá hôi thúi không ch&# u đ&#&# c.

Ph&# n cây th&# ba, nó bu&# n khi ng&#&#i ti&# u phu c&# t nó thành nh&# ng đo&# n cây dài và ch&# t đ&# ng l&# n l&# n trong sân nhà. Cây th&# ba t&# h&# i th&# m: *“Làm sao s&# th&# có th&# nh&# th&# đ&#&# c. Mình là m&# t thân cây r&# t đ&# p, r&# t to l&# n; đ&# t c&# nh&# ng gì tôi mong &#&# c là &# l&# i trên núi mà nghĩ đ&# n Thiên Chúa.”*

Nhi&# u ngày nhi&# u đêm trôi qua, ba thân cây đ&#&# ng nh&# quên m&# t nh&# ng &#&# c m&# c&# a mình. R&# i vào m&# t đêm kia, ánh sao đêm chi&# u r&# i vào thân cây th&# nh&# t ngay lúc mà m&# t bà m&# tr&# đ&# t đ&# a con m&# i sinh c&# a mình trong máng c&#. Ng&#&#i m&# nói: *“Máng chiêm&# n&# y th&# t tuy&# t v&# i. B&# t th&# n cây th&# nh&# t bi&# t mình ch&# a đ&# ng m&# t kho tàng vô giá nh&# t tr&# n gian.*

Nhi&# u ngày nhi&# u đêm khác trôi qua, m&# t ng&#&#i hành khách và nhi&# u b&# n bè c&# a ngài lên chi&# c thuy&# n cũ k&# c&# a ng&#&#i đánh cá. Khi mà chi&# c thuy&# n làm b&# ng thân cây th&# hai ra kh&# i, thì ng&#&#i hành khách v&# n ng&# yên. R&# i thì sóng gió n&# i lên. Thân cây th&# hai rung mình vì th&# y r&# ng mình không th&# ch&# h&# t nh&# ng ng&#&#i n&# y trong c&# n bão táp nh&# th&#. R&# i ng&#&#i hành khách th&# c đ&# y, đ&# ng lên, giang hai tay và nói: *“yên l&# ng”*. Tr&# n bão ng&#&# ng h&# n, cũng nhanh chóng nh&# khi nó &# p đ&# n. Th&# r&# i thành linh cây th&# hai bi&# t r&# ng nó đang ch&# v&# Vua c&# a tr&# i đ&# t.

Sau đó m&# t th&# i gian, vào m&# t ngày th&# sáu, cây th&# ba gi&# t n&# y mình vì các khúc g&# đ&#&# c tách kh&# i đ&# ng cây và đóng l&# i v&# i nhau. M&# t đám đông hò hét khi các ng&#&#i lính đóng lên mình nó m&# t ng&#&#i. Nó c&# m th&# y ghê r&# n và hung b&# o quá. Nh&# ng vào sáng ngày Chúa Nh&# t khi m&# t tr&# i v&# a ló d&# ng, c&# th&# gian rung chuy&# n vì m&# t ni&# m vui vô biên. Cây th&# ba hi&# u r&# ng tình yêu

Ba cây rỗng

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 21:09

Thiên Chúa đã bi&#n đ&#i t&# t c&# , ngài đã làm cho cây th&# nh&# t nên t&# t đ&# p, cây th&# hai nên hùng m&# nh, và m&# i l&# n con ng&# i nhìn lên cây th&# ba thì h&# nghĩ đ&# n Thiên Chúa.
Và nh&# th&# l&# i hay h&# n là làm m&# t thân cây l&# n nh&# t th&# gian.